

‘பரா’வுக்குப்
பாராட்டு

**Felicitation to
‘PARA’**

University of Jaffna

780

PAR

50348(AR; Main)

LEON TROTSKY ON LITERATURE AND ART

"... Art is an expression of man's need for a harmonious and complete life, that is to say his need for those major benefits of which a society of classes has deprived him. That is why a protest against reality, either conscious or unconscious, active or passive, optimistic or pessimistic, always forms part of a really creative piece of work. Every new tendency in art has begun with rebellion..."

780
PAR AR
✓

FELICITATION to 'PARA'

2092

ARCHIVES

Chief Guest

Hon. P. P. Devaraj, M.P.
(State Minister for Hindu
Religious and Cultural Affairs)

Guest of Honour

Mr. C. V. Rajasunderam
Advisor - Development Communication,
Ryerson Int. Dev. Centre, Canada

Chairman

'Palkalai Venthar'
Sillaiyoor Selvarajan

Venue

Mahaweli Centre
86 Ananda Coomaraswamy Mawatha
Colombo 7

Date / Time

7th November 1992 - 3.30 p.m.

250348

✓ N. A 250348

University of Jaffna
250348

Library

சந்தன மேடை

சந்தன மேடை எம் இதயத்திலே...

உன்

சதங்கையின் நாதம் தான் கேட்குதடி

மந்திரமில்லாத மயக்கமடி...

மாமயில் நீ எம் தேவியடி...

பாட்டுக்கு ஆடிடும் பாவையாள்

அவள்

பாவமெல்லாம் புதுமை ராகம் தான் ...

மானுடத்தின் குரல் ஒன்று தான்

அவள்

மனதை மயக்கியது உண்மை தான்

கானத்தில் கனிந்தவள் வந்திடுவாள்

இங்கு

கண்டறியா இன்பம் தந்திடுவாள்

வானத்திலே ஒளிரும் நட்சத்ரமாய்

எங்கள்

வாழ்வுக்கு வழிகாட்டி நின்றிடுவாள்

பொன்னுலகின் புதிய கீதங்களே !

பூமியின் சௌந்தர்ய கோலங்களே !

மின்னிவரும் நாளை மேன்மைகளே !

மானுடத்தின் வெற்றி நாதங்களே !

என். சண்முகலிங்கன்

பி. பி. தேவராஜ் பா. உ.
இந்துசமய, கலாசார ராஜாங்க அமைச்சர்
வாழ்த்துச் செய்தி

இலங்கையின் தலை சிறந்த இசைக் கலைஞர்களுள் ஒருவராகத் திகழும் விவித கலா விநோதன் திரு. எஸ். கே. பரராஜ சிங்கம் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கௌரவத்திற்கு எனது வாழ்த்துக்களை அளிப்பதில் பெருமகிழ்வு கொள்கின்றேன்.

விஞ்ஞான பட்டதாரியான திரு. பரராஜசிங்கம் கடந்த பல ஆண்டுகளாக இலங்கையில் நூற்றுக்கணக்கான இசைக் கச்சேரிகளில் பாடியுள்ள சிறந்த கர்நாடக இசைக்கலைஞர். அவ்வாறே பலநூறு புதிய கலைஞர்களின் அரங்கேற்றங்களுக்கு பின்னணி பாடிய பெருமையும் மிக்கவர். ஒரு ஆசிரியராக தனது பணியைத் தொடங்கிய திரு. எஸ். கே. பரராஜசிங்கம் பின்னர் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தமிழ்ச் சேவையில் அறிவிப்பாளராகப் பணி புரிந்தார். அவரது அபரிமிதமான திறமை, புதுமை உத்திகள் காரணமாக சிரேஷ்ட அறிவிப்பாளராகவும், இசைப் பகுதி கட்டுப்பாட்டாளராகவும் உயர்வு பெற்றார்.

இலங்கையின் மெல்லிசைத்துறை வளர்ச்சியில் திரு. எஸ். கே. பரராஜசிங்கத்தின் பங்களிப்புகளை பெருஞ்சாதனை எனவே குறிப்பிடவேண்டும். ஒலிபரப்புத் துறையில் மெல்லிசை ஊடாக பல இலக்கிய சிந்தனைகள், ஆய்வு முயற்சிகள், புதிய பரிசோதனை என்பவற்றை வளர்த்தவர் என்ற முறையிலும் பரராஜசிங்கத்தின் பணிகளுக்கு தனி இடமுண்டு. கர்நாடக இசையில் ஆழ்ந்த ஞானமும், புதியவற்றை படைக்க வேண்டும் என்ற கற்பனையும் பரராஜசிங்கம் என்ற கலைஞர் தொட்ட துறை அனைத்தையும் துலங்கச் செய்தன. இந்தத் தனித்துவம் மூலமாகவே இவர் ஒரு ஜனரஞ்சகமான கலைஞராக வளர்ந்துள்ளார்.

சிறந்த இசைக்கலைஞராக, அறிவிப்பாளராக, இசையமைப்பாளராக, இசைக்கட்டுப்பாட்டாளராக முத்திரை பதித்துள்ள திரு. எஸ். கே. பரராஜசிங்கம் இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களின் பேரபிமானத்தை பெற்றவர். அத்தகைய ஒரு மாபெரும் கலைஞருக்கு சர்வதேச விருதான 'உண்டா' விருது கிடைத்திருப்பது இலங்கையின் தமிழ்க் கலைஞர்கள் அனைவருக்கும் கிடைத்தவொரு அதியுயர் கௌரவமாகும்.

திரு. எஸ். கே. பரராஜசிங்கம் அவர்களின் சமகாலக் கலைஞர்கள், அவரிடம் பயின்ற கலைஞர்கள், ஆர்வலர்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து, பாராட்டும், கௌரவமும் வழங்குவது, மிகவும் பொருத்தமானது.

கலை போற்றப்படுவதும், கௌரவிக்கப்படுவதுமே கலைஞன் பெறுகின்ற விருதுகள் அனைத்திலும் உன்னதமானதும் தெய்வீகமானதும் ஆகும். அந்தவகையில் கலைஞர்கள் இணைந்து அளிக்கின்ற கௌரவமே திரு. எஸ். கே. பரராஜசிங்கம் அவர்களின் சாதனைகளுக்கு உரைக்கல்லாகும்.

இத்தகையவொரு நல்ல சந்தர்ப்பத்தில் இந்த மாபெரும் இசை விற்பன்னருக்கு எனது வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுக்களையும் அளிப்பதில் நிறைவு காணுகின்றேன். அவரது புகழ் மென்மேலும் வளர்ந்தோங்க எனது ஆசிகளை நல்குகின்றேன்.

International Catholic Office for Radio & Television

AD MULTOS ANNOS

As the director of UNDA Sri Lanka, I am pleased that the jury chose Mr Kandiah Pararajasingham as a broadcaster of excellence, worthy of an UNDA award.

I know that his achievements were not limited to the broadcasting field. But what was significant and commendable in his character was the fact that he was able to bring his abundance of knowledge in the field of science and music to serve the Sri Lankan Tamil radio listeners.

I wish him many more years of such productive and effective service in the field.

Rev. Fr. Paul Fernando

Director
UNDA Sri Lanka

SOME REFLECTIONS

Excellence in Broadcasting is a very elastic, abstract concept lending itself to a variety of interpretations. Perhaps it only acquires concrete meaning in contexts where competent jurors assess the impact of the contributions made by individual broadcasters.

This exercise admittedly is far from easy. A whole complex of professional values and social responses to those values are involved in this process. I strongly commend the wisdom of the distinguished panel of jurors who made the recommendations for the recent Excellence in Broadcasting Awards.

Para's multi-faceted contribution to Broadcasting endorsed by the UNDA Award cannot be divorced from his rich contribution to Tamil Arts - especially in the field of Music. His fine-tuned musical sensibility made a distinctive imprint on whatever jobs he undertook for broadcasting - whether it is news reading, producing a feature, writing a commercial copy, reviewing a cultural performance or talking about the sociology of Tamil folk arts.

Our times call for more broadcasters of Para's calibre endowed with the sensibility to respond to the infinitely complex variety of human tastes and needs which broadcasting has to meet.

C. V. Rajasunderam

Advisor
Development Communication
Ryerson International Development Centre,
Canada

கலைத் துணிவும் கலைப்பணிவும்
ஒருங்குறையும் சாந்த குணன்!

“திறமான புலமை எனில்
பிறநாட்டார் தலை வணக்கம்
செய்தல் வேண்டும்;
இறவாத புகழ் அதனால்
எய்திடுதல் கூடும்” என
இயம்பி வைத்த
நிறைவான கவி வாக்கை
நிரூபித்து விழாக் காணும்
நிகர் நேர் அற்ற
பரராஜ சிங்கம் எனும்
விவித கலா வினோதனுக் கெம்
பாராட்டுக்கள்!

வானொலியில் நவ நவமாய்
வளமான நிகழ்ச்சிகளை
வணைந்தளிப்பான்!
தேனொலிக்கும் தண் குரலால்
இசை பிழிந்து வார்த்திடுவான்!
தெவிட்டாதென்றும்!
தான் ஒத்த கலைஞர்களும்
தலை நிமிர வழி காட்டித்
தலைமை செய்வான்!
பா நொய்க்காவாறு “கங்கை
யானை” ஒலித் தட்டமைத்த
பணியே சான்று!

உலக நிறுவனமான
ஓ. சீ. ஐ. சீ. அளித்த
“உண்டா” என்னும்
“அலைகள்” விருதினைப் பெற்றே
அனைத்துலகப் பாராட்டை
அடைந்ததால் எம்
ஒலிபரப்புக் கலைத் துறையே
உயர்ச்சியினை ஈட்டியதென்று
உரைத்தல் சாலும்!
பொலிவு மிகும் அவனுடைய
விவித கலைத் திறன் எண்ணிப்
பூரிக்கின்றோம்!

மெல்லிசைக்கும் நம் நாட்டின்
மூல பிதா! அரங்கேற்றம்
மேடை தோறும்
மெல்லியர்கள் பரதத்தில்
நடத்துகையில் பாட இன்று
வேறார் உள்ளார்?
துல்லியமாய்த் தமிழினிலே
விளம்பரங்கள் எழுதி ஒலி
கூட்டிச் சீராய்ச்
சொல்லுகையில் கூட அதில்
கலை அழகு குன்றாமல்
கோக்கும் வல்லோன்!

இசைத் துறை சார் சந்தேகம்
 எது வரினும் 'பரா'வைக் கேள்
 என்போம்! கீழைத்
 திசைக் கலைகளுடன் மேலைத்
 திசைக் கலைகள் பலவற்றைத்
 தேர்ந்தோன்! நாட்டின்
 மிசைக் கிடக்கும் திறமையுள்ள
 இளங் கலைஞர் பலருக்கு
 மெருகூட்டித் தன்
 வசப்படுத்தி, "குரு" என்று
 வழிபடவே அன்னாரை
 வைத்திருப்போன்!

ஒலிபரப்பில் மட்டுமன்றித்
 தொலைக்காட்சித் துறையினிலும்
 ஒப்பில்லாத
 கலைத் திறனை, இயல், இசை, நா
 டகம் என்னும் அனைத்திலுமே
 காட்டுகின்றோன்!
 சலிப்படையான் கலை பற்றி
 நண்பருடன் மணிக் கணக்காய்ச்
 சம்பாஷிக்க!
 கலைத் துணியும் கலைப் பணியும்
 ஒருங்குறையும் சாந்த குணன்!
 கனிந்த நெஞ்சன்!

விஞ்ஞானக் கலைமாணிப்
 பட்டத்தைப் பெற்றவர்க்கு
 வேறு நுண்மை
 மென் ஞானக் கலைத் தேர்ச்சி
 மேவாதென் பார்! அதனை
 மெய் அன்று என்று
 செய் ஞானி பரராஜ
 சிங்கம் எனும் நுண் கலைஞன்
 சிறப்பு யாவும்
 எஞ்ஞான்றும் பெற்றின்னும்
 இன்னும் பல்லாண்டு புகழ்
 ஈட்டி வாழ்க!

பல்கலை வேந்தர்
 சில்லையூர் செல்வராசன்

இந்த மனிதன் 'பரா'

இலக்கியம், கலை ஆசியவற்றின் பெயரால் தம்மை வளர்த்துக்கொள்ளும் கலைக்கழுக்களின் மத்தியிலே தன்னை மறைத்து இசையையும் வளர்க்கும் அபூர்வ மனிதர் சர்வதேச 'உண்டா' விருதினை அண்மையில் பெற்ற எஸ். கே. பரராஜசிங்கம்.

விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாகி ஆசிரியத்தொழிலை மேற்கொண்ட 'பரா' ஒலிபரப்புத் துறையில் நுழைந்தமை தன்னை வளர்த்துக்கொள்வதற்காகவல்ல வென்பதைச் சுமார் கால் நூற்றாண்டு காலமாக அவரோடு பணியாற்றியவர்களும் பழகியவர்களும் அறிவர். ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தின் கண்ணியத்தையும் தம் சொந்த நேர்மையையும் பேணிக்காத்த மிகச்சிலரில் 'பரா' ஒருவர்.

டாக்டர் மு. வரதராசனாரின் 'கள்ளோ காவியமோ' என்ற நாவலில் "எங்கள் அப்பா நல்லவர், ஆனால் வல்லவராக இருக்கத்தெரியாதவர்" என்னும் பொருள் படும் வாசகம் 'பரா' வை எண்ணும்போதெல்லாம் என்நினைவுக்கு வரும். கலைத் துறை சார்ந்த சகல நடவடிக்கைகளுமே பொருளும் புகழும் ஈட்டும் முயற்சிகளாக விளங்கும் இக்காலத்திலே எவருடனும் பேரம் பேசாது தன் பங்குப் பணியைச் சிறப்பாக நிறைவேற்றும் நல்லவர் 'பரா'

சுமார் கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாக இலங்கையில் நடைபெற்று வரும் நடன நிகழ்ச்சிகளில் தொடர்ந்து பாடிவரும் பராவுக்கு அன்று முதல் இன்று வரை 'பக்தை'கள் ஏராளம். ஆயினும் எவருடனும் பட்டுக்கொள்ளாமல் விட்டு விடுதலையாகி நிற்கும் முனிவர் 'பரா'. பிரமச்சாரி விரதம் என்பது இதுதான் போலும்.

செய்வன திருந்தச்செய் என்பதைச் சிரமேற் கொண்டு செயற்படும் 'பரா' வளர்ந்துவிட்ட இன்றும், பிறர் கருத்துக்களை ஏற்றுத் தம்மைத் திருத்திக் கொள்ளத் தயங்காதவர். தன் கட்சியே சரி என என்றுமே சாதிக்காதவர்.

பிறருக்குத் தம்மால் இயன்ற உதவிகளையெல்லாம் செய்யப் பின் நிற்காத 'பரா' தனக்கு உதவி தேடி எவரையும் நாடார். அண்ணரும், தம்பியும் பிறரும் கனடாவிலோ, அவுஸ்திரேலியாவிலோ, அமெரிக்காவிலோ, தம்மோடு வந்து வசிக்கும்படி வருந்திக்கேட்டும் எவர்க்கும் பாரமாக இருக்க விரும்பாமல் தன் சொந்தக் காலில் நிற்கும் சுதந்திரப் பிறவி 'பரா'.

எழுத்தையோ, இசையையோ, பிற கலைத்துறைகளையோ நம்பி இலங்கையில் தமிழர்கள் வாழ இயலாதென எண்ணுவோரைப் பொய்ப்பிக்கும் வகையில் வாழ்ந்து காட்டிவரும் ஒரு சில கலைஞர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் 'பரா'. இசை, எழுத்து இரண்டுமே அன்னாரின் பிழைப்பிற்கு ஆதாரம். இவ்விரு துறைகளிலும், குறிப்பாக விளம்பர ஆக்கத்துறையில், ஆழ்ந்த கலாரசனையுள்ளவர்கள் மத்தியில் மட்டுமன்றி சராசரி அறிவுள்ளவர்கள் மத்தியிலும் பராவுக்கு நிறைந்த வரவேற்புண்டு. ஆயினும், அன்றாட அடிப்படைத் தேவைகளுக்கு வேண்டிய வருவாய் சிடைத்தாற்போதும் என்ற மனத்துடன் ஆலாய்ப்பறக்காது, அமைதியாக நேர அட்டவணைப்படி இயங்கும் இயல்பினர் பரா.

ஆசையே துன்பங்களுக்கெல்லாம் அடிப்படை என்பது பௌத்த தத்துவம். 'ஆசை அறுமின் ஆசை அறுமின் ஈசனோடாயினும் ஆசைஅறுமின்' என்பதோ சைவ சித்தாந்த வேதாந்தம். இவற்றையெல்லாம் மனதிற்கொண்டவர் போல அமைதியாக வாழ்ந்து வரும் 'பரா' மேலும் பல சீரும் சிறப்பும் பெறுவார். அது நிச்சயம். அது நிறைவேற மனப்பூர்வமாக வாழ்த்துகிறேன்.

காவலார் ராசதுரை

எனது பல்கலைக்கழக ஆசான்

எல்லோரும் அவரைப் 'பரா' என்று அழைப்பார்கள். ஏன் நேற்றுப் பிறந்தவர்கள் கூட அவரைப் பரா என விளிக்கிறார்கள். ஆனால் அவரை "அண்ணன்" என்றழைக்கக்கூடியவர்கள் மிகச் சிலரே என நினைக்கின்றேன். அல்லது நானும் நண்பர் நடராஜசிவமும் மட்டும் தானோ?

25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, அவரை முதன்முதலில் சந்தித்த நினைவை மீட்டிப் பார்க்கிறேன். வானொலி நிலையம், வாழ்நாளின் பாதியைக் கழிக்கும் வீடாக மாறும் சரிதம் எனது 12 வது வயதில் ஆரம்பமானபோது "வர்த்தக ஒலிபரப்பு" நடைபெறும் இடமும் அதுதான் என நான் அப்போது அறிந்திருக்கவில்லை. திரு. மயில்வாகனன், திரு. பரராஜசிங்கம், ராஜகுரு சேனாதிபதி கனகரத்தினம் போன்றவர்கள் வேறு எங்கோ ஓரிடத்தில் இருந்துதான் ஒலிபரப்புச் செய்கிறார்கள் என நினைத்திருந்தேன். 'சிறுவர் மலர்,' 'இளைஞர் மன்றம்' என குருகுலப் படிக்க ஏறி கல்விச் சேவை, மற்றும் நாடகப்பகுதிக்கலைஞனாகத் தெரிவாகிப் பங்குபற்றிக் கொண்டிருந்த காலத்தில்தான், சமீபத்தில் மறைந்த, எங்களால் மறக்கவே முடியாத சிவஞானம் மாமாவின் தூண்டுதலால், பகுதி நேர அறிவிப்பாளர் பதவிக்கு விண்ணப்பித்தேன். 'குரல் தேர்வு' முடிந்தபின் ஒருநாள், வானொலி நிலைய வாசலில், என் தோளைத் தட்டித்திருப்பியது ஒரு கரம். "உம்முடைய பேர்தான் ஹமீதோ?" "ஓம்". தொடர்ந்து அந்தப்பெரிய கண்கள் என்னை ஏற இறங்கப் பார்த்தபின் கனிவுடன் சிரித்தன. அவ்வளவுதான் சந்திப்பு! பக்கத்தில் இருந்த நண்பரிடம் கேட்டேன் "யார் இவர்?". "இவர்தான்ரா எஸ். கே. பரராஜசிங்கம்".

அவரை நேரில் பார்த்ததில் மகிழ்ச்சி ஒருபுறம். மறுபுறம் மனதில் ஒரு மின்னலடித்தது. இவர் ஏன் எனது பெயரைக் குறிப்பிட்டுக் கேட்டார்? ஒஹோ! அறிவிப்பாளர் தேர்வில் நான் தெரிவாகியுள்ளேன்! வானலைகளில் தவழ்ந்து செல்வது போன்ற ஒரு பிரமை! அது நிஜமாகியது. அவரது வழிநடத்தலில் ஆறு மாதகாலப்பயிற்சி. பள்ளிக்கூடம் போய் வருவதுபோல் இந்தப் பல்கலைக்கழகத்துக்குள் என்னைப் பொறுத்த அளவில் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் ஒரு பல்கலைக்

கழகமே பலரிடம் பல கற்றோம். அனைவரிலும், அண்ணன் எஸ். கே. பரராஜசிங்கம் தனியிடம் பெற்று விளங்கினார். எந்தவித பாரபட்சமும் இன்றி, அன்றைய வர்த்தக சேவையின் இருபெரும் இமயங்களாக விளங்கிய எஸ். பி. மயில்வாகனன், எஸ். கே. பரராஜசிங்கம் இருவரினதும் அன்புக்குப் பாத்திரமாகும் அதிர்ஷ்டம் எனக்குச் சிறப்பாகக் கிடைத்தது எனப் பெருமையுடன் சொல்வேன்.

மயில் அண்ணன் தட்டிக்கொடுத்துப் பாராட்டினார் என்றால், அண்ணன் பரா நாம் விடும் சிறிய தவறுகளையும் கூட நாகரீகமாகச் சுட்டிக்காட்டி, சிக்கனமாகப் பேசி, எம்மை திருந்தச் செய்யும் பண்புள்ளவராகத் திகழ்ந்தார். ஒலிபரப்பில் எதனையும் முன்சூட்டியே எழுதி ஒரு முறைக்கு பல முறை சரிபார்த்து நிச்சயப்படுத்திய பின்பே ஒலிபரப்பவேண்டும் என்பதில் மிகவும் அக்கறை உள்ளவர். நாமும் இந்த ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதில் மிகவும் அக்கறையாக இருந்தார். இந்தப் பழக்கமே அவரை ஒரு எழுத்தாளராக இனம் காணும் வகையில் 'இதய ரஞ்சனி' என்ற நூலை வெளியிட வழிவகுத்தது.

கர்நாடக சங்கீதத்தில் பாண்டித்தியமும் பட்டமும் பெற்றவராக இருந்தாலும் கூட பல்வகை இசையையும் ரசித்து மற்றவர்களையும் ரசிக்கச் செய்வதில் ஒரு அன்னப்பட்சியாக அவர்திகழ்ந்தார். மாபெரும் இசை மேதைகளே பெரும் பங்களிப்பினை வழங்கிய திரை இசையினை (அது வசிக்கும் ஜனரஞ்சக அந்தஸ்து காரணமாக காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்ட சில குறைகுடங்கள்) ஒரு கடைச்சரக்கு என்று இகழ்ந்து பேசிய ஒரு காலகட்டத்தில், துணிந்து திரை இசையில் கர்நாடக இசை நயங்களை புடம்போட்டுக் காட்டும் நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றை அறிமுகப்படுத்தினார். இன்றுவரை எமது வானொலியில் தொடரும் "திரை தந்த இசை" நிகழ்ச்சியின் பிதா அவரே. பிறநாட்டுக் கலைஞரின் இசையை ரசித்ததோடு அவர்நின்று விடவில்லை. நமக்கென்று ஒரு இசை மரபு உருவாக வேண்டும் என்னும் அவா அவர் உள்ளத்தில் நிறைந்திருந்தது. அதன் பலன் "இன்று பலர் அறியாத, சிலர் மறந்த உண்மையிது". "நம் நாட்டு மெல்லிசை

வடிவத்தை முன்மொழிந்தவர் திரு எஸ். கே. பரராஜசிங்கம்”.

ஏடுகள் சுமக்காத பாடல் வரிகளாக, கிராமிய இசையாக, மக்கள்நினைவில் மட்டுமே நிலைத்திருந்த நாட்டுப்பாடல்களுக்கு மறைந்த இசையமைப்பாளர் எம். கே. நொக்சாமியின் துணையோடு, புது இசைவடிவம் கொடுத்து அவர் உருவாக்கிய பாடல்களே பின்னாளில் மெல்லிசைப்பாடல்கள் உருவாகுவதற்கு அடிப்படையாக விளங்கின.

தொடர்ந்து பல பாடல்கள், பல பரீட்சார்த்த முயற்சிகள். அவை அனைத்திலும் பரா அண்ணனுக்கு தோள் கொடுத்தவர்கள் நானும், தொழில்நுட்ப உதவியாளர் குமார் கணகரட்னமுமே என்ற வகையில் “இந்த நாட்டு மெல்லிசைவடிவத்துக்கு வித்திட்டவர்கள் வரிசையில் நிற்கும் அருகதையை நானும் பெற்றேன்”. இராமர் அணைக்குச் சிறுகல் சுமந்த அணி லுக்குக் கிடைத்த திருப்தி. ஆர். முத்துசாமி. ரி. வி. பிச்சையப்பா, கண்ணன் நேசம் இரட்டையரின் இசையில் மட்டுமல்ல, விக்டர் ரத்னாயக்க அமைத்த மெட்டுக்கும் அவர் குரல் கொடுத்து “வயல்வெளியில் வளைந்து வளைந்து நடமிடும் பெண்ணை” நம் மனக்கண்ணில் கொண்டு வந்தார். ஃபஸில் காரியப்பரின் “அழகான ஒரு சோடி கண்கள்” என்ற பாடல், அண்ணன் பராவின் குரலில் ஒலித்தபோது, திரையிசைப்பாடல்களில் மூழ்கிய இளைய தலை முறையையும் அது ஈர்த்தெடுத்தது. - வீணையிசை மேதை சிட்டிபாபுவின் வீணாகானத்துடன் அண்ணன் பராவின் குரலும் “மணிக் குரலாய்” ஒலித்து இன்று வரை ரீங்காரம் செய்கிறது. பாசிஸ்தானிய இசைவல்லுனர் சொஹைல் ரானா, இசைக்கருவிகளைக் கொண்டு சொல்ல விழைந்ததை, சண்முகலிங்கனைக் கொண்டு “குளிரும் நிலவின் இரவு” சொன்ன சோகக் கதையாக வடித்தார். இன்று, பொதுவாக இத்துறையில் உள்ள சந்தர்ப்பங்களை முழுமையாக ஆக்கிரமித்து, அதன்மூலம் கிடைக்கும் விளம்பரத்தை வியாபாரமாக்கி வாழ்பவர்களுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டவராக அவர் அன்று திகழ்ந்தார். நான் உதவித் தயாரிப்பாளராக அவருடன் பணியாற்றிய “அரங்கேற்றம்” நிகழ்ச்சியின் மூலம் வெளிச்சத்துக்குவந்த ஜனரஞ்சகப்பாடல்கள் எத்தனை பேர். அவர் இசைக்கட்டுப்பாட்டாளராக இருந்த காலத்தில் மக்கள் அபி

மானம் பெற்ற மெல்லிசைப்பாடல்கள் எத்தனை பேர்.

எனதுவெளிநாட்டு விஜயங்களின் போது பல வானொலி நிலையங்களைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளவும் முடிந்தது. அங்கெல்லாம் வர்த்தக சேவைஎன்பது பாடல்களுக்கிடையே விளம்பரங்கள் என்ற பாணியில் தான் இருந்து வருகிறது. ஆனால், வர்த்தக ஒலிபரப்பிலும், இலக்கிய நயம், இசை நயம் பொதிந்த நிகழ்ச்சிகளை அறிமுகப்படுத்தியதோடு, உலகிலேயே வர்த்தக ஒலிபரப்பின் மூலம் நேயர்களின் எழுத்தாற்றலை வளர்க்கும் நிகழ்ச்சிகளை அறிமுகப்படுத்திய பெருமையை, இலங்கை வானொலிக்கு ஏற்படுத்தித் தந்தவர் அண்ணன் பரா என்றால் அதனை மறுப்பவரில்லை. நானும், நண்பர் நடாவும் பங்குகொண்ட அவரது “ஒலிமஞ்சரி”, ‘வானொலி மலர்’ போன்ற சஞ்சிகை நிகழ்ச்சிகளின் மூலம் உருவான எழுத்தாளர்கள் பலர். இன்றும் “வானொலி மலரை” நன்றியோடு நினைக்கும் தமிழகக்கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் பலரை நான் நன்கு அறிவேன்.

இராமாயணத்தில் வாலிக்கு ஒரு அதிசய சக்தி இருந்ததாம். அவன் முன் எதிர்ப்படுவோரின் பலத்தில் பாதி, வாலிக்குக் கிடைத்து விடுமாம். அதுபோல் அண்ணன் பராவோடு பழகியதில் நான் ஈர்த்துக் கொண்ட பலம் கர்நாடகஇசை ராகங்களை ஓரளவு ஊகித்து இனம்காணும் கேள்விஞானம். அவரிடமோ அள்ளஅள்ளக் குறையா ஊற்று என, இசைப்பரிமாணங்கள் பெருகின. அன்றுமுதல் இன்று வரை கூட்டுமுயற்சியே சிறந்த நிகழ்ச்சிகளை உருவாக்கும் என்ற நம்பிக்கை கொண்டவர். அவர் தந்த தகவல்களைக் கொண்டு நான்தயாரித்த ஒரு மணினேர “வீணை பாலச்சந்தர் அஞ்சலி” “மகாராஜபுரம் சந்தானம் அஞ்சலி” ஆகிய நிகழ்ச்சிகள் அகில இந்திய வானொலி படைத்த நிகழ்ச்சிகளை விட பல மடங்கு சிறப்பானவை என, தமிழகத்து பிரமுகர்களே பாராட்டும் வகையில் அமைந்ததற்குரிய பெருமை முழுக்க முழுக்க அண்ணன் பராவையே சாரும். எந்த ஒரு விடயத்தையும் எடுத்துக் கொண்டால், முடிக்கும் வரை அவரில் வேறு சிந்தனையே குறுக்கிடாது. தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தி அந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றியே சிந்தித்து சிந்தித்து, மற்றவர்களையும் ஓய்வெடுக்க விடாமல் முடுக்கி விடுவதில் தீவிரமாக இருப்பார்.

எதிர்பாராமல் அமைந்த சில முரண்பாடுகளுக்குப் பலியான பரா அண்ணன், எமது ஒலிபரப்புத் துறையைவிட்டு விலகி சிறிது காலம் தமிழகத்தில் அஞ்ஞான வாசம் செய்தார். அந்த இழப்பு எம்மைப் பொறுத்த அளவில் ஒரு பேரிழப்பாகும். எனினும், புகழுக்கு அடிமையாவதும் போதைக்கு அடிமையாவதும் ஒன்றே. அதிலும் ஒலிபரப்புத்துறை சார்ந்து, ஒப்பற்ற சேவையாற்றிப் புகழ் பெற்ற பரா அண்ணனுக்கு அந்த இடைவேளை, ஜீரணிக்க முடியாத கசப்பான காலமாய் இருந்தது என்பதை அவரை ஓரளவு அறிந்திருந்த நான் புரிந்துகொண்டேன். மீண்டும் நாடு திரும்பிய நான்முதல் எமது வானொலிக்கு அவராகவே முன்வந்து ஆற்றும் பங்களிப்பு அளப்பரியது.

யார் யாரோ மறந்த கடமையை, நினைவூட்டத்தானோ என்னவோ, ஒலிபரப்புத் துறைக்கான உலக அமைப்பு ஒன்று, முதல் முதலாக, இலங்கையில் வழங்கும் சர்வதேச "உண்டா" விருதினைப் பெறும் முதல் மரியாதைக்குரியவராக அண்ணன்

பராவை தெரிவு செய்தது. அந்தத்தெரிவுக்கு மாற்று விமர்சனம் செய்ய இங்கு எவரும் இல்லை. அதுவே அண்ணன்பராவின்வெற்றி.

புகழ், பிரபலம் இரண்டுசொற்களும் ஒன்றுபோல் தோன்றினாலும் இரண்டிற்கும் மிகப்பெரிய கருத்து வித்தியாசம் உண்டு என, நான் பலரிடம் வியாக்கியானம் செய்ததுண்டு. 'பிரபல கொள்ளைக்காரன்' என்ற அடைமொழி கொடுத்து அழைக்கும் வகையில் ஒருவன் பிரபலமாகலாம். ஆனால் எவருமே அவனை "புகழ் பெற்ற கொள்ளைக்காரன்" என்று சொல்வது கிடையாது. ஏனென்றால், புகழ் என்பது, மற்றவர்கள் பாராட்டி மெச்சத்தக்க செயல்களைச் செய்து, பெருமையுடன் வாழ்வோருக்கே உரியது. பிரபலமாவதற்குப் பலர் முயற்சிக்கலாம் ஆனால், அண்ணன்பரா என்றுமே "புகழுக்குரியவர்"

பி. எச். அப்துல் ஹமீத்

ஒரு ரிஷி குமரன்

பள்ளிப்படிப்பினில் மனம் பற்றிடவில்லை, சொல்லிக் கொடுத்ததெல்லாம் சுரைக்காய்க் கதையாகப்பட்டது, எனக்கு.

கொழும்புத் தெருக்களில் இரவிரவாய் அலைந்து, சிறந்த சினிமாக்களைப் பார்ப்பதும், நாடகங்கள் பார்ப்பதும், நடிப்பதும், நாடகக்காரர்களுடன் நடுச் சாமத்தில் நடுச்சந்தியில் றொட்ஸ்ரீகர், பீற்றர் உஸ்ரினோவ், பீற்றர் ஒற்றால் போன்ற நடிக்காளின் நடிப்பை வியந்து அதைப் பற்றி மணிக்கணக்காகப் பேசிக் கொண்டிருப்பதும், கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என கலையுலக நண்பர்களுடன் கதைத்துக்கொண்டு எனக்கு ஒவ்வாத எதையும் எடுத்தெறிந்து பேசுவதும், அதை ஒரு இயல்பான எனது சுபாவமென என்னைதயார்படுத்திக் கொண்டதும், மற்றவர்களிடமிருந்து தனித்துவமாக நிற்கிறேன் என்ற வரட்டுத் தனமான எண்ணத்துடன் திரிந்ததும்... அது ஒரு காலம்.

அந்தக் கால கட்டத்தில் தான் அண்ணன் பரராஜசிங்கத்தை நான் முதன் முதலாக இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தின் இசைத் தட்டுக் களஞ்சியத்தில் சந்தித்தேன்.

ஆம்: நானும், என்னுடன் தெரிவு செய்யப்பட்ட மற்றப்பயிற்சி அறிவிப்பாளர்களும் அவர் முன்போய் நின்றோம்.

அங்கு போவதற்கு முன், “உங்களுக்கு வரவேற்பு இருக்காது, எவரும் ஒத்துழைக்கமாட்டார்கள், பல எதிர்ப்புகளை எதிர்நோக்கவேண்டி இருக்கும், உங்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பவர்களே உங்கள் காலைவாரி விடுவார்கள், மிக அவதானமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும்” என்று எனக்குத் தெரிந்த சிலர் சொல்லி வைத்தார்கள். அறிவிப்பாளர் பயிற்சிக்குப் போகாமலே விட்டுவிடுவோமா என்றுகூடத் தோன்றியது. ஆனால், பரா அண்ணனை நான் அன்று நேரில் பார்த்ததும் எனது எண்ணம் முற்றாக மாறிவிட்டது. தீட்சண்யமான கண்களுடன், தெளிந்த சிந்தனையுடன் கூடிய தூய தோற்றம், எதிலும் ஓர் ஆழ்ந்த நிதானம் கொண்ட போக்கு, எங்களை அன்புடன் வரவேற்று எவ்வித பாகுபாடும் காட்டாமல் பக்குவமாகப் பயிற்சி அளித்தமை, எனக்கு வியப்பை அளித்தது. அப்பொழுது

வர்த்தக சேவையில் மயில்வாகனன் யுகம். அந்த யுகத்தில் பரா ஒரு ரிஷிகுமரன் போல் இருந்ததாகவே எனக்குப்பட்டது. அவர் அறிவிப்புகள் செய்யும் விதம், அதற்காக அவர் தன்னைத் தயார்ப்படுத்தும் ஒழுங்கு, அவர் நடை, உடை, பாவனை, ஏன் அவர் சிகரெட்டைப் பிடித்துக் கொண்டு எப்படி அடுத்த நிகழ்ச்சிக்கு அரை மணி நேரமே இருக்கும் போதும் சாவதானமாக அமர்ந்து அதற்குரிய பிரதியை எழுதும் லாவண்ணியம், அழகு, இவற்றையெல்லாம் ரசித்து, உன்னிப்பாக அவதானித்தேன். இதனால் நான் ஒலிபரப்பு நிகழ்ச்சி செய்யும் வேளையில், அவர் மயமானதும் உண்டு. ஒரு முறை எம் அதிகாரியாக இருந்த விவியன் நமசிவாயம் அவர்கள் “என்ன நீர் பரராஜசிங்கம் போல அறிவிப்புச் செய்யப்பார்க்கிறீர்” என்று கேட்டு விட்டார். சில வேளைகளில் அப்போது எனக்கு அது தவிர்க்கமுடியாததாக இருந்தது. அவரை ஆழமாக அவதானித்ததன் விளைவாக இருக்கலாம். அண்ணன் பராவின் ஆழ்ந்த அறிவுடன் கூடிய அடக்கமான சுபாவம் என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தது.

மலிந்த புகழுக்காகப் பறக்கும் பல பேர் மத்தியில் பரபரப்பில்லாமல் தன்காரியங்களைக் கச்சிதமாக செய்யும் முறை என்னைக் கவர்ந்தது. போட்டியும் பொறாமையும் குவிந்து கிடந்த இடத்தில், தன் திறமையை மட்டுமே நம்பி, மிக நாகரீகமாகத் தன் ஒலிபரப்பு வாழ்க்கையை வகுத்துக் கொண்டு, விசேஷமாக உத்தியோக உயர்வுகளுக்காக அவல அங்கலாய்ப்புக் கொண்டு பிறர்முன் தலை சொறியாது, எல்லோரையும் முந்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக, எவர் காலையாவது பிடித்து வருடும் போக்கு இல்லாமல், சுயகௌரவத்தை பெரிதாக மதிக்கும் மேலான எண்ணத்துடன், போலி விருதுகளுக்காக மாய வேஷம் போடாமல், உண்மைக்கும் திறமைக்கும் மதிப்பளித்து செயற்பட்டவர் அண்ணன் பரா.

குறிப்பாக, தென்னிந்திய நடிக்கர்கள், பாடல்கள் பின், தொங்கித் திரிந்து குறுக்குவழியில் புகழ் தட்டிக் கொள்ளவேண்டும் என்ற சில்லறைத்தனமில்லாமல், தன் சொந்தக் காலில், தன் சொந்தத் திறமையால், உழைப்பின் ஊக்கத்தால் ‘உண்டா’

சர்வதேச விருதினைப் பெறும் அளவுக்கு உயர்ந்தவர் அண்ணன் பரா.

இவையாவும், அவர் ஒரு ரிஷிகு மரன் போல் இருக்கிறார் என்று நான் அன்று கருதியது, சரியான பொருத்தமான எண்ணம் எனத் தோன்றுகிறது.

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தில் நானும் பரா அண்ணனும் கடந்த 25 வருடங்களாக ஒரே கலையகத்தில் ஒன்றாக இருந்து பல நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பற்றியுள்ளோம். ஒரே கண்டினில் ஒன்றாக இருந்து தேனீர் அருந்தியுள்ளோம். இத்தனைகாலமும் ஒரு போதும் அவர் எவருடனாவது முகம் சினந்து கதைத்ததைக் கண்டதேயில்லை. அவரை நான் முதலில் கண்டபோது அவரிடம் நான் கண்ட அந்தச் சாந்தமான முகமும், அதே சிரிப்பும்தான் இன்றும் உள்ளது. அதுவே இன்றும் கூட எம்மை அவர்பால் ஈர்க்க வைக்கிறது. நான் அவருடன் இணைந்து பல வானொலி நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பற்றியுள்ளேன். அவையெல்லாம், அவராக வலிய என்னை அழைத்து எனக்குக் கொடுத்த நல்ல வாய்ப்புகள். ஒலிமஞ்சரி, இதயரஞ்சனி, வசந்தன் பாடற்கூத்து போன்ற வானொலி நிகழ்ச்சிகளில் நான் அவருடன் இணைந்து பங்குபற்றியதை ஒரு பாக்கியமாகவே கருதுகிறேன். அதன்

மூலம் அவர் என்னை புடம்போட்டார். விஷயம் தெரிந்த நாலுபேர் நம்மைப் பார்த்து “நல்லாயிருக்குத் தம்பி நீங்கள் செய்த நிகழ்ச்சி” என்னும் போதும், நாலைந்து தரமான ரசிகர்கள் நேயர்கள் பாராட்டுக் கடிதங்கள் எழுதும்போதும், அவை அண்ணன் பரா எனக்குக் கொடுத்த மேலான விருதுகள் என்றே நான் உண்மையில் கருதுகிறேன்.

அவருடன் நான் இணைந்து செய்த நிகழ்ச்சிகள் எனக்கு ஒரு பாடப்புத்தகமாகப்பட்டது. அவர் செய்த ஒவ்வொரு வானொலி நிகழ்ச்சியையும் கேட்கும் போது பல்கலைக்கழக விரிவுரை போன்ற உணர்வை ஏற்படுத்தியது. அத்தனை தாக்கங்களைக் கொண்ட, அவரது பல நிகழ்ச்சிகளின் மூலம் நான் “அறிந்தேன்”, “தெரிந்தேன்”, மேலும் “வளர்ந்தேன்” என்று சொல்லலாம்.

பரா அண்ணன் பல காலம் இருந்து இன்னும் பல விருகுதுகள் பெறவேண்டும். அதுவே நாம் அடையும் பெருமை. வாழ்க அந்த ரிஷிகுமரன் :

சி. நடராஜசிவம்

காற்றைக் கருவிகொண்டு கலைபடைத்த வித்தகர்

இசைஞானம், இனிய குரல் வளம், கலை இலக்கியப் பின்னணி, சினிமா, நாடகத்தில் பரிச்சயம், புலமைப் பயிற்சி இத்தியாதிகளும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றவர் எஸ். கே. பரராஜசிங்கம். அவர் 'பிறந்தது மலேஷியாவில். வளர்ந்தது இலங்கையில். அக்காலக் கல்வி ஒலிபரப்பில் இடம் பெற்று வந்த வெண்பா வாசிப்புப் போட்டிகளில் பெரும்பாலும் பெண்களே பரிசுகளைத் தட்டிக்கொள்ளும் பாக்கியம் பெற்றிருந்தனர். தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரி மாணவன் அந்த மரபை மாற்றி அமைக்கக் காரணம், "குஞ்சியழகும் கொடுத்தானைக் கோட்டழகும்" என்ற வெண்பாவை பொருள் தெளிவுற இனிய குரலில் அமைவாக அதிக ஆலாபனையின்றிப் பாடியதே. பாடிய அம்மாணவன் வேறுயாருமல்லர் 'பரா' வேதான். இளமையில் இருந்து இசை கற்று இசையாசிரியராகத் தேர்ச்சி பெற்று, ஹற்றனில் உள்ள கல்லூரி ஒன்றில் விஞ்ஞான ஆசிரியராகப் பணியை மேற்கொண்டிருந்தபோது, 1961 ஆம் ஆண்டுக் காலப் பகுதியில் வர்த்தக ஒலிபரப்பின் அறிவிப்பாளராக வானொலிக்கு வந்தார். தனது பட்டப்படிப்பைத் தென்னகத்தில் அவர் மேற்கொண்டதனால் தனது இயற்கையான இசைஞானத்தை இந்திய சங்கீதவித்துவான்கள் வாக்கேயகாரர்களுடன் கலந்து விரிவாக்கம் செய்யும் வாய்ப்பைப் பெற்றவர். அதனால்தானோ என்னவோ, 'வர்த்தக சேவை' வெறும் சினிமாப் பாடல்களை ஒலிபரப்பும் ஒரு சேவை தானே என ஒருவித இழக்காரமாகப் பேசப்பட்ட காலத்தில் இன்றும் நின்று நிலைத்துவிட்ட 'திரைதந்த இசை' "ஒலி மஞ்சரி" போன்ற தரமிக்க நிகழ்ச்சிகளைத் தமிழ் மணம் கமழ உருவகம் செய்து, தயாரித்து நேயர்களின் இரசனையை அவரால் நெறிப்படுத்த முடிந்தது. ஆசியசேவை ஒலிபரப்பில் இவர் ஆரம்பித்த 'வானொலி மலர்' இத்தகைய ஒரு நிகழ்ச்சியே. வர்த்தக சேவை அறிவிப்பாளராக இருந்தும் கூட, தேசிய சேவையின் மெல்லிசை அரங்குகள், இசைச் சித்திரங்கள், நாட்டிய நாடகங்கள், கலைவிழாக்கள் முதலிய பல நிகழ்ச்சிகளிலும் முழுமையாகப் பங்குகொண்டு பாடியிருக்கிறார். 'வசந்தன்' நாட்டுக் கூத்தைப் பழமைகெடாமல் தன் அண்ணன் (டொக்டர் எஸ். கே. மகேஸ்வரன் தன் மருமகன் விரிவுரையாளர் சண்முகலிங்கன்) ஆகி

யோருடன் தானும் சேர்ந்து பாடித் தயாரித்த 'பரா' வுக்கு இந்நாட்டின் மெல்லிசை வளர்ச்சி வரலாற்றிலும் ஓர் உன்னத இடம் நிச்சயம் உண்டு. அவர் குரல் கொடுத்த 'கங்கையாளே' யும் எம். ஏ. குலசீலநாதனுடன் சேர்ந்து பாடிய 'சந்தன மேடையு'ம் இன்னமும் செவிக்கு இன்ப மூட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன என்றால் மிகையாகாது. இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் முதன்முதலாக வெளியிட்ட மெல்லிசைத் திரட்டினைக் கொண்ட இசைத்தட்டில் இப்பாடல்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. 'பரா'வின் பங்கு வானொலி வரலாற்றில் இடம்பெறுதற்கு உரியது என்பதில் இருவேறு அபிப்பிராயங்களுக்கு இடமில்லை. சச்சரவுகளில் இருந்து ஒதுங்கிப்போகும் பண்பு நிரம்பக் காணப்பட்டதாலோ என்னவோ, வயதுவரா மலே வானொலியிலிருந்து விலகிச் சென்று விட்டார். அதனால் மனம் கஷ்டப்பட்டாலும் நஷ்டப்பட்டவர் 'பரா' அல்ல; ஏனெனில் அவர் ஒரு தனிமனிதன்.

ஒலி அரக வீ. ஏ. திருஞானசந்தரம்

(இலங்கை வானொலியின் 60 ஆண்டு பூர்த்தியையும் அது கூட்டுத்தாபன அந்தஸ்தைப் பெற்ற 17 ஆண்டு பூர்த்தியையும் முன்னிட்டு 1986ம் ஆண்டு தினகரன் வார மஞ்சரியில் வெளியான கட்டுரைத் தொடரில் இருந்து)

නුඹ

නුඹ හෘදයාංගම වැඩියි

අධි සංවේදියි

සුළු දේකට පවා කම්පාවන සුළුයි.

නුඹේ සමහර නිර්මාණක් ඒ වගේමයි.

අපටත් නුඹේ නිර්මාණ එක්ක

කම්පාවෙන්ඩ සිද්ධ වෙනවා.

සුළු දේටත් කම්පාවීම උහුලන්ඩ බැ.

ඒක බොහොම දුර දිග යන එකක්

එහෙම අයට

ජීවිතය ගෙනියන්නත් අමාරුයි.

මොකද

පාරකොවේ, ගෙදර දොර

ඇහැට පෙනෙන කනට ඇහෙන

විකාර බොහෝමයි.

එක කම්පාවක් ඉවරවෙන්න කලින්

තව කම්පාවකට මුලක්.

ඒත්

නිර්මාණකාරයෙක් උනහම

ඒව උහුලන්නත් වෙනවා

ක්‍රිප්ණා

ஈழத்து மெல்லிசை இயக்கம்

நாகலிங்கம் சண்முகலிங்கன்
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

பண்பாட்டின் தனித்துவத்தின் இசையின் இன்றியமையாத இடம் இன்று பெரிதும் உணரப்படும். தனித்துவ வெளிப்பாடாக மட்டுமன்றி, சமூக மாற்றத்திற்கான கருவியாகவும் இசை பயன்படுவது. தனித்துவம் சமூக மாற்றம் என்ற இந்த இலட்சிய நோக்குடன் ஈழத்துப் பிறந்த மெல்லிசை இயக்கத்தின் பலாபலன்களை மதிப்பிடுவதுடன், இக்கலைவடிவ முழுமைக்கான சிந்தனைகளைத் தருவதும் இந்த கட்டுரையின் நோக்கமாகும். இசையின் எல்லைகளை விரிவாக்கி, அறிவியல் ரீதியிலும் நடைமுறையிலும் பெரும் பயன் விளைப்பதாய் அறிஞரால் கருதப்படும் (Rai 1982) பிரயோக இசையியல் சார்ந்ததாய் இந்தப் பூர்வாங்க ஆய்வு கருதப்படலாம்.

ஈழத்தின் தொல்சீர்கலை மரபாக உணரப்பட்ட கர்நாடக சங்கீதத்தின் லகுசங்கீத வடிவமாகவே ஈழத்து மெல்லிசை அறிமுகமாகியது. இங்கு 'ஈழத்து' என்பது இந்நாட்டுக் கவிஞர்களின் பாடல்களைக் குறித்து நின்றது. புதிய தொழிநுட்பம், அதன்வழி புதிய வடிவங்கள் என்கின்ற நிலையில் சக்திவாய்ந்த தொடர்பூடகமாகக் கருதப்படும் வானொலியை மையமாகக் கொண்டே இக்கலை இங்கு உருப்பெற்றது. உயர்பாரம்பரியத்தை அறிந்து தேர்ந்தவர்களிலிருந்து, சாதாரண மனவெழுச்சி ஈடுபாடு கொள்பவர்கள் வரை திருப்திகாணும் களமாக வானொலியை Sastry (1983) குறிப்பிடுவார் இதனினும் மேலாகக் கலைகளின் நோக்கம் கடவுளைச் சேவித்தல் (சண்முக சுந்தரம், 1982) என்ற நிலைவிரிந்து மக்களுக்கே இனிச் சேவகம் என்றநிலை மலரவும் வெகுஜன தொடர்புச் சாதனங்களின் வழியாக உருவான வெகுஜன சுவைஞர் கூட்டமே காரணம் என்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்படும். (Joshi, 1982)

அறுபதுகளில் இலங்கை வானொலியில் மணிபாகவதரால் இசையமைக்கப்பட்டு ஒலித்த லகு சங்கீதப் பாடல்களும், வானொலிக்கு வெளியே கொழும்பின் கலையரங்கங்கள் சிலகண்ட ஈழத்துக் கவிஞர்களின் பாடற்களங்களுமே ஈழத்து மெல்லிசையாய், பின்னர் ஈழத்துப் பாடல்கள் என்ற பெயரில் நிரந்தரமான ஒரு நிகழ்ச்சியானமையின் ஆரம்ப நடவடிக்கைகள் என

லாம். இந்தவகையில் அறுபதுகளில் கொழும்பு, சரஸ்வதி மண்டபத்தில் முருகையன், பரராஜசிங்கம், குலசீலநாதன் போன்ற கலைஞர்களின் ஒருங்கிணைவில் நிகழ்ந்த மெல்லிசை அரங்கங்கள் முன்னோடியாகக் குறிப்பிடப்படும். வானொலியின் இசையிடையிட்ட சித்திரங்களிலும் இதற்கான வடிவப் பரிசோதனைகள் ஆங்காங்கே நிகழ்ந்தன எனலாம். அடுத்த முக்கிய நிகழ்வாக இலங்கை வானொலி வர்த்தக ஒலிபரப்பிற்கெனத் தயாரிக்கப்பட்ட மலிபன் பாடல்கள் நிகழ்ச்சி அமைந்தது எனலாம். தென்னிந்திய திரையிசைப் பாடல்களையே முழுக்கமுழுக்கப் பயன்படுத்திய இலங்கை வானொலி வர்த்தக நிகழ்ச்சிகளிடே முதன்முதலாகச் சினிமா இசையில்லாத ஈழத்து இசை நிகழ்ச்சியாக ஒலித்தது மலிபன் கவிக்குரல். பின்னாலே ஈழத்துப் பாடல்கள் என்ற ஒரு நிரந்தர நிகழ்ச்சிக்கான மூலதனம் என்று சொல்லக்கூடிய குறிப்பிடத்தக்க சில பாடல்கள் இந்நிகழ்ச்சியிடே உருப்பெற்றவைதான். பரராஜசிங்கம், காவலூர் ராசதுரை, ரொக்காமி ஆகியோர் இந்நிகழ்ச்சியில் சம்பந்தப்பட்டவர்களில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டியவர்கள். ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள் முதன் முதலாகப் புத்தாக்கம் பெற்று இந்நிகழ்ச்சி ஒலித்தன. ஈழத்துக் கவிஞர்களின் பாடல்களும் கவிதை நூல்களிலிருந்து தேடி எடுத்து இசையமைத்துத் தரப்பட்டன. 'எங்கட பெடியளின்ரை பாடல், எங்கடை பாடல்' என்ற உணர்வே இந்நிகழ்ச்சியின் உந்தலாக இருந்தமை பரா, காவலூர் ஆகியோருடனான நேர் முகங்களில் புலப்படும்.

அறுபதுகளின் கடைக்கூறில் முகிழ்த்த இந்த இசைவடிவம் ஈழத்துப் பாடல்கள் என்ற பெயரில் எழுபதுகளின் தொடக்கத்தில் நிரந்தரமான ஒரு நிகழ்ச்சியாக வானொலியில் இடம் பிடித்துக் கொண்டது. வானொலியில் ஈழத்துப்பாடல் நிகழ்ச்சியாக இடம்பிடித்தலில் பரராஜசிங்கத்துடன் விவியன் நமசிவாயம், சில்லையூர் செல்வராசன் ஆகியோரின் ஆர்வங்களும் இணைந்திருந்தன. இந்தக் காலப்பகுதியிலேதான் ஈழத்துப் பாடல்களை ஈழத்தின் தனித்துவமான கலைவடிவமாகக்

காணும் உணர்வு பூர்வமான முயற்சிகள் பல்வேறு மட்டங்களிலுமிருந்து வெளிப்படத் தொடங்கின. இந்தவகையில் சி. வி. ராஜ சுந்தரம் அவர்களின் தலைமையில் 1973ம் ஆண்டு ஜூன் 15ம் திகதி இலங்கை வானொலி ஆறாம் இலக்கக் கலையரங்கில் நடந்த மெல்லிசைக் கருத்தரங்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டியது. சைலாசபதி, முருகையன் ஆகியோர் கருத்துரைகளுடன் பரராஜசிங்கம், சில்லையூர் செல்வராசன், மௌனகுரு ஜெயபாலன், பத்தினியம்மா, நித்தியானந்தன், சண்முகலிங்கன் என பல ஆளுமைகள் இங்கே கலந்துரையாடலில் சங்கமித்திருந்தன. இந்தக் கருத்தரங்கினைத் தொடர்ந்து பல சிந்தனைகள் வானொலிப் பேச்சுகளாயும், கட்டுரைகளாயும் வெளிப்பட்டன. சண்முகம் சிவலிங்கம் (1973), நித்தியானந்தன் (1974), சண்முகலிங்கன் (1983), முருகையன் (1985)

கவிதை, இசை ஆகிய இரண்டு கூறுகளிலும் ஒரே வண்ணமான முக்கியத்துவம் தரப்படவேண்டும் என வலியுறுத்தப்பட்டது. இயல்பான Lyrics - தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கள் பற்றிய பிரக்ஞை பெரிதும் உணர்த்தப்பட்டது. 'இதயக் கூண்டில் ஒரு பறவை இரைதா என்று கேட்டுடுதே' என்ற சோமுவின தன்னுணர்ச்சிப் பாடல் கைலாசபதியின் அன்றைய மெல்லிசை பற்றிய பேச்சுக்களில்லலாம் மாதிரியாகக் காட்டப்படும். குறித்த ஒரு காலப்பகுதியில் மெல்லிசைக்கான கவிதைகளைத் தெரிந்தெடுப்பதில் கைலாசபதி அவர்கள் கொண்டிருந்த ஆர்வமும் ஈடுபாடும் இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டியது. இன்றும் நின்றொலிக்கும் சில குறிப்பிடத்தக்க பாடல்கள் இக்காலப்பகுதியிலேயே பிறந்தன. ஜெயபாலன், முருகையன், மௌனகுரு, நித்தியானந்தன், சண்முகலிங்கன் போன்றோரின் நல்ல சில தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கள் கிடைத்தன. பரராஜசிங்கம், குலசீலநாதன், பத்மலிங்கம், முத்தமுகு, சுஜாதா அத்தநாயக்க, கலாவதி, சக்திதேவி போன்ற பாடகர்கள் அறிமுகமாயினர். முத்துசாமி, ரொக்சாமி, பிச்சையப்பா, குலசீலநாதன் ஆகிய இலங்கை வானொலி வாத்தியப் பிரிவுசார்ந்தவர்களே இசையமைப்பாளர்களாக இருந்தனர். முதல் தமிழ் மெல்லிசைத் திரட்டாக இலங்கை வானொலி வெளியிட்ட கங்கையாளே இசைத்தட்டில் சில நல்ல பாடல்கள் தேறியுள்ளமையை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

எழுபதுகளின் மத்திவரையில் காணப்பட்ட ஊக்கமும், உணர்வுபூர்வமான குழு இணைவும் எழுபதுகளின் பிற்கூறில் அருகிச் செல்வதான ஒரு நிலையினை அவதானிக்க முடியும். நாட்டில் நிகழ்ந்த அரசியல் மாற்றம், வானொலி நிறுவனத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் மாற்றங்களுடன் இணைத்து இது ஆராயப்படவேண்டும். ஆயினும் முன்னரைவிடத் 'திறந்த' நிலையில் வெளியிலிருந்து பல புதிய இசையமைப்பாளர்கள் அறிமுகமாகினர். சில நல்ல பாடகர்கள் குறிப்பாக ஜெகதேவி போன்ற சில பெண் பாடகர்களின் அறிமுகமும் கிடைத்தது. ஆயினும் முன்மைய பிரக்ஞை இல்லாத நிலையில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியதான வளர்ச்சியை அவதானிக்க முடியாது போனது. Lyricsஐ பொறுத்தவரை இதுவரை தரப்பட்ட கவனம் தளர்வடைய புதிய அரசியற் சூழலான நிறுவன கட்டுப்பாடுகளும் காரணமாகலாம். இருந்தபோதிலும் கட்டுப்பாட்டு எல்லைக்குள் ஒலித்த பாடல்களிடையும் வெற்று சொற்களினாலான சினிமாப் போலிதான் மேலோங்கி நின்றது. இந்தத் தன்மைமாற்றம் இசையிலும் பிரதிபலித்தது. ஈழத்துப் பாடல்களின் தோல்வி அல்லது முழுமையடையாமையின் அடிப்படையாவதும் இந்த அம்சமே. ஆழமான ஆய்வுடனான தேடலும் குழு உணர்வுமே இங்கு அவசியமாகின்றது.

அறுபதுகளின் பிற்கூறிலேயே ஆக்க சங்கீதத்துக்கான தேடல் என்ற பொருளில் வானொலி நிலையத்தை மையமாகக் கொண்டு நடந்த தொடர்க் கருத்தரங்குகளில் பல பயனான கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டிருந்தன. தேவ சூரிய சேனா தலைமையிலான இந்தக் கருத்தரங்குகளில் கலாநிதி S. ஞானலிங்கம், பேராசிரியர் E. R. சரத்சந்திரா, திரு. மக்குலொலுவ போன்றவர்கள் கலந்துகொண்டனர். தேசிய எழுச்சியில் சிங்கள, தமிழ் இசை மரபுகளை எவ்வண்ணம் பயன்படுத்தமுடியும், எமது பண்பாட்டு புலன்களுக்கு அப்பாலுள்ள இசை மரபுகள், வாத்தியக் கோலங்களையும் எந்தளவுக்கு எமது புதிய மறுமலர்ச்சியில் இணைத்துக் கொள்ள முடியும் என்பனபற்றியெல்லாம் இங்கு விரிவாக ஆராயப்பட்டது (Maheswaran, 1974). ஈழத்துக் கிராமிய இசைக் கோலங்களைத் தேடி அவற்றினை புத்தாக்கமாக தொல்சீர் கர்நாடக இசையுடன் பொருத்தமான முறையில் கலந்து நின்றவின்

அவசியம் இக்கருத்தரங்குகளில் ஆழமாக உணரப்பட்டது. தனித்துவத்தைப் பிரதி பலிக்கின்றதான உள்ளூர் வாத்திய இணைவுடன் மேலைப் புலத்து வாத்தியக் கோலங்களும் அவசியம் கருதி இணைக்கப்பட்டன. சிங்கள பாரம்பரிய இசை தொடர்பாக மடவெல ரத்நாயக்கா, எட்வின் கொட்டேகொட போன்றவர்கள் ஆழமான ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர் (Kulatilake, 1984) இந்த வழியில் குலத்திலகாவின் பங்களிப்பும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த ஆய்வுகளின் பலாபலன்களை பின்னாலே வடஇந்திய சங்கீத பயிற்சியுடன் அமர தேவா, விக்ரர் ரத்நாயக்கா போன்ற கலைஞர்கள் சிறப்பாகப் பயன்படுத்த முடிந்தது. எமது மரபுகளில் கூட்டுழைப்பு கடினமான முயற்சியெனக் கருதப்பட்ட போதிலும், சிங்கள மரபில் தனியான கலைஞர்களே நிறுவனமாகிய நிலையில் வளர்ச்சி இலகு வாகியது. தமிழில் இவ்வாறான காத்திரமான ஆய்வு முயற்சி ஏதுமில்லாத நிலையில் ஆங்காங்கே தனிமுயற்சிகளாய் சில பாடல்களே ஒளிவிட முடிந்தமையை இங்கு அவதானிக்க வேண்டும்.

நாட்டாரிசைக் கோலங்களின் நயமான தன்மைகளை பாரதி தன் குயிற்பாட்டில் சிறப்பாக உணர்த்திய பின்னருங்கூட தமிழகத்தில் நாட்டார் பாடல்கள் தொடர்பாக நடந்த முயற்சிகள் அனைத்தும் தனியே பாடல்களைப் பொருள்வகையாகப் பிரிக்கின்ற தொகுக்கின்ற வேலைகளாகவே அமைந்திருந்தன. (சியாமளா பாலசிருஷ்ணன், 1982) ஈழத்துக்கும் இது பொருந்தும்.

எனினும் எண்பதுகளில் தமிழர்களின் பாரம்பரிய பண்பாட்டுப் புலங்களில் எழுந்த நாடக இயக்கத்தினிடை சில நல்ல இசைப்பாடல்கள் தோற்றம் பெற்றமையையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். யாழ் பல் கலைக்கழகத்தை மையமாகக் கொண்டு உருவான குழந்தை சண்முகலிங்கத்தின் மண் சுமந்த மேனியரை இந்த வகையில் முக்கியமாகக் கருதமுடியும். மௌனகுருவின் சக்தி பிறக்குது போன்ற நாடகங்களும் இசையில் பரிசோதனைகளுக்கு இடமளித்து நின்றன. வடமோடி, தென்மோடி மற்றும் நாட்டாரிசை ஒலிப்பதிவுகளைத் தேடிக் கண்ணனின் ஒத்துழைப்புடன் புத்தாக்கமாகப் பாடல்கள் உருவாக்கப்பட்டன. சில சமயங்களில் பாரம்பரிய பண்ணிசையின் இணைவும் கூட அவதானிக்கப்படும். பல் கலைக்கழகத்துக்கு வெளியிலே குகராஜா

வின் மக்கள் கலையரங்கம், கிராமிய உழைப்பாளர் சங்க நாடகங்கள் போன்ற வற்றிலும் இந்த அநுபவ விரிவினைக் காணமுடிந்தது.

இசையில் இவ்வாறான கவனம் செலுத்தப்பட்ட அதே வேளையில் பாடல்களைத் தெரிதலில் வசனங்கள் பாடலாகிய நிர்ப்பந்தங்களையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். பெரும்பாலான தயாரிப்புகளில் வாத்தியங்களின் தெரிவில் கருத்துச் செலுத்தியதாகவும் சொல்ல முடியாது.

நாடக அரங்கத்திற்குப் புறம்பாக எண்பதுகளின் அரசியற் சூழலில் இசையைப் பிரசார சாதனமாகப் பயன்படுத்துதலின் இன்றியமையாமை உணரப்பட்டமை இக்காலத்து வெளியாகிய 'ஈழத்து' இசைப் பாடல்களின் ஒலிப்பதிவு நாடாக்களில் புலப்படும். இவற்றில் சில தென்னிந்திய கலைஞர்கள் சம்பந்தப்பட்டவை. மனதைத் தொடுகின்றன சில நல்ல பாடல்களை இந்தத் தயாரிப்புகளினிடே கேட்க முடிந்தாலும், அவை நிலைக்கமுடியாமற் போனது. இந்தப் பாடல்களை மீளமீளக் கேட்டலுக்கான ஊடகமின்மை, சூழ்நிலையின்மை ஆகியன இதற்கான காரணங்களாக முன்வைக்கப்படலாம். எனினும் Lyrics இசை தொடர்பாக இந்தத் தயாரிப்புகள் மேலும் ஆழமான தேடலை மேற்கொண்டிருக்க வேண்டிய யதார்த்தமும் இங்கு சுட்டப்படவேண்டும். வெறுமனே ஈழத்துக் கவிஞர்களின் பாடல்களை, ஈழத்துப் பாடல்கள் பாடுதல் அல்லது ஈழத்தைப் பற்றிப் பாடுதல் என்ற நிலையுடன் திருப்தி காண்பதால் அமைகையில் ஈழத்து மெல்லிசை இயக்கம் தன் இலக்குகளை எய்துதல் இயலாது.

லத்தீன் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் எல்லாம் இசையும் இயக்கமாய் வளர்ந்த ஒரு நிலைமை தோற்றம் பெறவேண்டும் (சண்முகலிங்கன், 1983). ஈழத்துப் பாடல்களை ஆரம்பித்த அதேகாலப் பகுதியில் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் முகிழ்த்த இசை இயக்கம் இன்று Nueva Cancion என்ற பெயரில் புதிய பாடல் இயக்கமாய் உலக மறுமலர்ச்சி இசை இயக்கங்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டும் அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கின்றது. தேசியத்தின் மூலவேர்களைத் தேடுகின்ற பாதையில் நாட்டார் இசைமரபுகளை ஆய்ந்து புதுமை காணல் அங்கு நிகழ்ந்தது. Violera Parra

Ma'sgot Loyale போன்ற சிலியின் இசை கலைஞர்கள் செய்த ஆய்வு யாத்திரைகளின் பலாபலன்களையே இன்று அந்த இயக்கம் அனுபவிக்கின்றது.

ஈழத்தில் மட்டுமன்றி தமிழ் நாட்டிலும் கூட இவ்வாறான ஆய்வுரீதியான ஆக்கமுயற்சிகள் அரிதே. வங்காளத்து ரவீந்திர சங்கீதம்போல பாரதி சங்கீதத்தை தமிழில் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்திலான எம். பி. ஸ்ரீனிவாஸின் முயற்சிகள் இந்தவகையில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியனதான். இதற்குமேல் இந்தியவானொலி நிலைய தயாரிப்பாக ஒலிக்கும் மெல்லிசை சாதாரணமான ஒன்றுதான். காந்தியைப்பற்றி அல்லது காதலைப்பற்றி மத்தியானநேரம் பத்துநிமிடம் பாடுவதுடன் சரி, ஏனைய ஒலிபரப்பு நேரங்களில் கர்நாடக சங்கீதமோ, சினிமாப் பாடல்களோ பிரதான இடம்பிடிக்கும்.

எமது இசைக்கல்வி நிறுவனங்களின் விழுமியத்தின் ஆய்வும், ஆக்க சங்கீதமும் கொள்ளும் முக்கியத்துவமும் இங்கு கருத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இசையில் கணிசமான புலமைபெற்ற பலரின் பொதுக்கல்வி நிலை மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ள நிலையில் அறிவுரீதியான ஆக்கச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுதல் இயலாமற் போகின்ற நிலைமைகளும் அங்கு சுட்டப்படும். (Joshi, 1982)

இன்றைய தொல்சீர் கலைப்பயில்வு கூட உயர்வகுப்பிலிருந்து மத்தியவகுப்புப் பெண்ஒருத்தி கணவனைப் பெறுதற்கான திருமண வாய்ப்பு அதிகரிப்பு முயற்சியாக அல்லது எல்லா கல்விமுயற்சியிலும் தோற்றதன் பின்னான ஒரு கற்கை நெறியாகக் கருதப்படுகின்ற நிலைமைகளையும் இங்கு கருத்திற்கொள்வது அவசியமாகின்றது. கர்நாடக சங்கீதத்தில் வாய்ப்பாட்டில் திறமையுடையோர் சிலர் தோற்றம்பெற்ற போதிலும் கூட தஞ்சாவூர் போன்ற பண்பாட்டுப் புலத்திடை நெஞ்சோடு கலந்த உணர்வு பூர்வமான ஓர் இசைமரபாக வளரமுடியாமற் போனமை பற்றிய பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களின் கருத்தினையும் இங்கு மீட்டுக் கொள்ளல் பொருத்தமானது (சிவத்தம்பி, 1977)

எங்கள் கலைப்பயில்வு சார்ந்த இந்த மதிப்பீடுகளை உறுதிசெய்வதான கலைத்திட்ட நிலைமைகளையும் நாம் கவ

னத்திற் கொள்வது அவசியமாகும். சங்கீதமா, வர்த்தகமா என்ற தெரிவுப் பாடங்களிடை இலட்சிய முழுமைகளுக்கான எதிர்பார்ப்பு எவ்வளவு தூரம் அர்த்தமுள்ளது என்பதும் கேள்விக்குரியதே. (பரராஜசிங்கம், சண்முகலிங்கன், 1988).

நவீன சமூகத்தின் வர்த்தகமயமாக்கலின் விதிகளுக்கமைய கலையும் இன்றொரு பண்டமாகி தன் பிழைப்பினை உறுதிசெய்யும் நிலையிலுள்ளமை இன்றைய கலைபற்றிய சமூகமியலாய்வுகளில் வலியுறுத்தப்படும் (Duvil Gnaud, 1972). இந்நிலையில் கொள்வனவு செய்யவேண்டிய மக்களின் இசைசார் விழுமியமும் முக்கியமாகக் கருத்திற் கொள்ளப்படவேண்டும். ஈழத்து மெல்லிசை எழுபதுகளில் தலைநகரில் பிறந்த காலத்து, தமிழரின் பாரம்பரிய பண்பாட்டுத் தளங்களில் கண்ணன் கோஷ்டி, அருணா கோஷ்டி, பரமேஷ் கோஷ்டி என சினிமா லகுசங்கீதமே விடியவிடிய பயிலப்பட்டது. கூடவே ஈழத்து பொப் இசையும் சிலகாலம் செறிவாகத்தரப்பட்டது. இத்தகைய ஒரு பின்னணியில் இன்று குடிசைக்கைத்தொழிலாக இங்கு பரந்துள்ள ரக் கோடிங் பார்களில் தினமும் அதிகளவில் சுழலும் சினிமா இசைப் பாடல்கள் பற்றிய அவதானங்களும் பொதுவான ரசனையை மட்டுமன்றி தேசிய விழிப்பினையும் காட்டும் மீற்றர்களாகக் கொள்ளப்படக் கூடியன.

இசையினை அந்தஸ்துச் சின்னமாக அல்லது பொழுதுபோக்காகக் காணுகின்ற நிலைமையை மாற்றுகின்றதாக எமது கலைப்பயில்வு நெறிகளில் மாற்றம் உடன் வேண்டப்படுகிறது. இசைசார்ந்த ஆய்வு, ஆக்கசங்கீதம் என்பவற்றுக்கென பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் சிறப்பான துறையொன்றின் இன்றியமையாமையும் உணரப்பட வேண்டும். ஈழத்து மெல்லிசையைப் பொறுத்தவரை ஈழத்து நாட்டார் இசைக் கோலங்களைத் தேடித் தொகுத்து ஆராய்தல், தாமதமின்றித் தொடங்கப் பட வேண்டும். பாடல்களை, ராகங்களைப் பதிந்து கொள்வதுடன், வாத்தியங்களையும் தேடிப் பயின்று புத்தாக்கம் செய்ய வேண்டும். உதாரணமாக வியட்நாம் குடியரசில் இரண்டு தந்தி Vtol ஆனDannhi இன்று சிம்பனி ஓகஸ்ரா வளவு பிரபலம் பெற்றுள்ள நிலைமை கருத்திற்கொள்ளப்படவேண்டும்

நாட்டார் இசை வாத்தியங்களில் மட்டுமன்றி தொல்சீர்கலை வாத்தியங்களாகக் கருதப்படும் வீணை போன்றவற்றிலும் கூட படித்த வர்ணம், கிருதிக்கு அப்பால் ஆக்கதிறனுடன் வாசிக்கும் திறமை பெறுதல் வேண்டும். மேலைநாட்டு பியானோவையும், ரம்ஸ்சையும் பயிலும் அதே வேளை வடஇந்திய சங்கீத சித்தார், சாரங்கி, சரோட் போன்றவற்றில் திறன் கொண்டவர்களும் உருவாகவேண்டும். சாரங்கி அன்று தேவார பண்ணிசையில் கொண்ட முக்கியத்துவம் கருதிக்கூட எவராலும் தேடப்படுவதாயில்லை. இப்படிக்குறிப்பிடுகையில் வெறுமனே வடநாட்டு, மேல்நாட்டு வாத்தியங்களைச் சேர்த்து வாசித்துவிட்டால் அது ஆக்க சங்கீதமாகி விடும் என்று பொருளல்ல.

இந்திய இசை பொப்பிசையில் செல்வாக்குச் செலுத்துவதாக நிலவும் அபிப்பிராயம் பற்றிய ரவிசங்கரின் கருத்து இங்கு மனதிற் கொள்ளத்தக்கது. உண்மையில் சித்தாரின் ஒலியை மட்டுமே அங்கு கேட்கலாம்; இந்திய இசையை அல்ல என்பார் Ravi Shankar (1968)

உண்மையில் அவசியம்கருதி சரியான புரிந்துகொள்ளலுடனேயே இந்தப் பண்பாட்டு இணைவுகள் நடக்க வேண்டும் உதாரணமாக இந்திய இசையில் தேர்ந்த Yehudi Menuhin குறிப்பிடுவதுபோல இந்திய இசையின் அடிப்படையான 'ராகம்' என்பதனை விடுத்து இந்திய இசையை மேலை இசையின் வழியில் கூட்டிசையாக்கும் முயற்சி வேண்டிய பயனைத் தாரா (Gautam, 1980).

மேலே குறிப்பிட்ட நிலைமைகளை எய்துதற்கு மெல்லிசையில் சம்பந்தப்படும் கவிஞர், இசையமைப்பாளர். பாடகர் வாத்திய கலைஞர் ஆகியோரை உள்ளடக்கிய இயக்கங்களின் தோற்றம் இன்றியமையாதது. சந்தர்ப்பத்துக்காக, கூடிக்கலைகின்ற நிலையில் இலட்சிய எய்துதல் சாத்தியமாகா. இசையைப் பண்பாட்டின் சின்னமாகக் கண்டு, அதனையே பண்பாட்டின் மேன்மைகளுக்கும் பயன்படுத்தும் உணர்வுள்ள கலைஞர் ஒன்றுபட வேண்டும். இந்தக் கலைஞர்களின் புரிந்துணர்வு என்ற கரைதலில்தான் ஈழத்து மெல்லிசை இயக்கமாகும். அதன் இலட்சியங்கள் கைகூடும்.

உசாத்துணைகள்

சண்முகசுந்தரம். சு.

யாழ்ப்பாணத்து இசைவேளாளர், அருள் வெளியீட்டகம், தெல்லிப்பழை 1982 பக் : 30

சண்முகம் சிவலிங்கம்

நாட்டுப் பாடல்களை மெல்லிசையாக்குவது சாத்தியமா? எப்படி? வானொலிமஞ்சரி, ஜனவரி 15 ஜனவரி 28, 1973. இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம். கொழும்பு பக் : 2021.

சண்முகலிங்கன். என்.

ஈழத்து மெல்லிசைக் கலை, தினகரன் வாரமஞ்சரி, ஜனவரி 14, 1973 லேக்கவுஸ் நிறுவனம். கொழும்பு.

லத்தீன் அமெரிக்க புதிய பாடல் இயக்கம் ஊற்று, தொகுதி 14 : இல. 4. 1986. ஊற்று நிறுவனம், திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.

சிவத்தம்பி. கா.

ஈழத்துத் தமிழ் மக்களிடையே நிலவும் அவைக்காற்றுக் கலைகள் ஒரு சமூகவியல் நோக்கு. வித்தியோதயம், வித்தியோதயப் பல்கலைக்கழகம். கொழும்பு, 1977.

நித்தியானந்தன். தி.

மெல்லிசைப்பாடல்கள் - ஒரு சிறு விளக்கம் : வானொலி மஞ்சரி ஜனவரி 1 - ஜனவரி 13 1974 இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம். கொழும்பு.

பரராஜசிங்கம், எஸ். கே.

சண்முகலிங்கன், என்.

இதயரஞ்சனி - சமூகப்பண்பாட்டுக் கோலங்கள், காந்தளகம், 1988 89 சென்னை.

முருகையன், இ.

மெல்லிசை நினைவுகள், தினகரன் வாரமஞ்சரி, 1981, லேக்கவுஸ் நிறுவனம், கொழும்பு.

Durignaud, Jean

The Sociology of Art, Paladin, London,
1972 PP 128.

Gautam, M.R.

- Impact of western music on our Film
Music in The Musical Heritage of India,
Abhinav publications, New Delhi, 1980
PP

Joshi, O. P.

- The Changing Social structure of Music
in India, in International Social Science
Journal Vol XXXIV, No 4 1982 Unesco.

Khe, Tran Van

- The status of the traditional musician in
Asia, in International social science
Journal, Vol XXXIV, No 4 1982 Unesco

Maheswaran, S. K.

- The Case for a united system of classical
music in Sri Lanka, Seminar paper, The
fourth International conference of Tamil
Studies, Jaffna 1974

Kulatilake, C. de S.

- The Heritage of Sinhala music,
Introduction to the L. P. Album, S. L. B.
C, 1984

Rai. Suresh Urat

- Some unexplored areas of research in
Indian Music in Sangeet Natak, Journal of
the Sangeet Natak Akademi - 66, Oct -
Dec, 1982. New Delhi.

Shankar, Ravi

- My Music, My life, Vikas Publications,
New Delhi, 1968.

Sastry, B. V. K.

- Media and music, Seminar on Indian
Music - Insights, Indirakala sangi visva
vidyalaya, (Music university), Oct, 1983

Shyamala Balakrishnan

- Folk Music of Tamil Nad, in Indian
Music - A perspective ed : Gowry
Kuppuswamy, M. Hariharan, Sundeep
prakashan, Delhi, 1980.

From:

**K. Kailasapathy
Commemoration
Volume**

குளிரும் நிலவினிலே ...

குளிரும் நிலவினிலே ...

இரு பறவை ...

வளரும் உறவினிலே ...

ஒரு பிரிவு ...

நிலவும் சுடுவதுமேன் ...

இனியிருளா ...

நிலவே இனி வருநாள் ...

நான் தனிமையிலா ...

நீயும் மறைவதும் ஏன் ...

கண்ணீர் கடலிருளிதுவா ...

குளிரும் நிலவினிலே ...

இரு பறவை ...

வளரும் உறவினிலே ...

ஒரு பிரிவு ...

என். சண்முகலிங்கன்

காலக்குயில்

பாலைவெளியான நெஞ்சில்
பால் நிலவுப் பாடல் தந்தே
காலம் இனிதாகு மென்றாய்
கானக்குயிலே

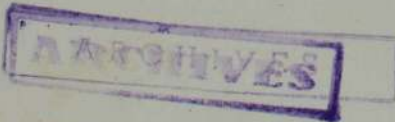
இன்று
காவியங்கள் பாடுகின்றேன்
நானும் இனிதே

கோல மணிக் குரலெடுத்து
கூவுகின்ற கான மெல்லாம்
ஞாலம் உயர்வாக வென்றே
நாடுங்குயிலே
நாயகி நீ வாழி என்பேன்
நாளும் இனிதே

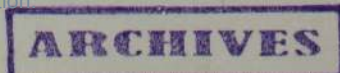
ஏழை இவன் பாதையிலே
இன்ப ஒளித் தாரகையாய்
நாளை விடிவாகு மென்றாய்
காலக்குயிலே
நவயுகத்து நாயகி நீ என்
ஞானக் குயிலே !

என். சண்முகலிங்கன்

250348

Printed by ARASAN PRINTERS, Colombo 2

ARCHIVES

Souvenir sponsored by

PHOENIX
ADVERTISING (PVT) LIMITED
14 Albert Crescent, Colombo 7.